

Nro. 42.

A' FELS. CSÀSZÀRNAK ES A. KIRÀLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÈBÖL.

*Indült Bótsból, Pénteken Majus 27. ik napján
1803. tk esztendőben.*

B é t s.

Felsegés Urunk, Titt. Király Mihály urat hűséges és hasznos szolgálatja által szerzett különös érdemeire nézve, a' Budai Fels. Udvari Magyar Kamarának Számvető hivatalánál (az Exactoratusnál) Rationum Magisternek nevezni, kegyelmesen méltóztatott.

Nagy Britannia.

London, Majus' 7-dikén. Még ma is az előbbeni bizontalankodás gyötri itt a' már tsaknem egész türelemét elvesztett publikumot. A' Parlamentom héli vetélkedések, igen fontosan kezdenek folyni tegnaptól fogva. A' Parlamen-

T t

tom tegnapi tanácskozását, rendkívül nevezetesnek nevezik a' közönséges levelek.

A' Felső Házban Minister Lord Pelham terjesztette a' Lordok eleibe azon fontos tárgyat, a' mellyről ha tsak valami keveset is hallani néhány hetektől fogva kimondhatatlan nyughatatlansággal kívánt az egész nemzet: — „Senki nem fájlalta (úgy mond) erősebben, mint ő, azt az elme-gyötrő bizontalankodást, a' mellyben ezen Háznak és egész nemzetünknek ily sokáig kellett szükséges képpen tartódnia. Most már módja van vegezetre, hogy azon felette fontos tárgy felől némü-némü nyilatkoztatást tegyen: hanem igen fél, hogy a' melly nyilatkoztatást mingyár tenni fog, éppen olyan kedvetlen ne légyen azok előtt, a' kik azt hallani fogják, mint az ezt megelőzőtt bizontalankodás' állapotja. A' nyilatkoztatás, melyet tenni akar, ez: — „

„A' Párisból ma reggel érkezett hivatal szerént való tudósításokra nézve, az itt lévő Frantzia Követ passus kivánt a' Király Ministerjeitől, hogy ezen Országot ide hagyván, Frantzia országba visszamenyen. Ezen Követ a' maga Országlószékétől vett parantsolat szerént mivel ezt, úgy mutatván a' körülállások, hogy Lord Withworth is eljött volna Párisból. A' mi Országlószékünk, nem rég küldötte el utolsó feltételeit a' Frantzia Országlószékhez: és ma újabb tudósításokat várt volna Lord Withworthól: de még semmit sem vett. Ministerjeink legkisebbet sem tudhatnak ezen szempillantásban ezen igen fontos pontról, t. i: hogy Párisban van-e' még a' Követünk, vagy elindult onnét? “

Ezen rövid nyilatkoztatás után tovább is foly-

tatta Pelham a' beszédet, mondván: hogy ő ezen kedvetlen nyilatkoztatást hivatala szerént köteleztett tenni a' Parlamentom előtt; hogy a' Ministerek ezen alkudozások alatt elkövetett foglalatosságaik is nem soká egész valóságok szerént a' Parlamentom eleibé fognak terjesztödni megvizsgálatás végett; hogy a' Ministerek holnap várván Lord Withworthól az újabb vagy talám leg utolsó tudósítást, arról a' jövő hétfün a' Parlamentomban haladék nélkül hírt tehetnek; 's hogy végezetre ő (Lord Pelham), nem gondolná szükségesnek lenni, hogy a' következő napon, u. m. szombat, a' Parlamentom ülést tartson.

Ezen utolsó kívánsága Pelhamnak, egy egész éjtzakai vetélkedésre való új tárgyat szolgáltatott a' Parlamentom két Házaiban — „A' haza' állapota (így szoll Lord Spencer), ezen szempillantásban terhes és félelmes. Az alkudozásnak olyan hosszsan való nyulása, a' mellynek a' mi Historiánkban nints példája, a' nyughatatlankodásnak utolsó gráditsára juttatta a' publikum' elméjét: azonközben, még is olyan félelmesen végezödnék el azok, a' mint képzeln sem lehetett volna. Illik-é ilyen körülállások között két napok alatt megszüntetni üléseinket, holott az alatt olyan tudósítás érkezhethet Londonból, a' mellyet azonnal a' Parlamentom eleibe kellene terjesztetni? En ezt nem roszfz kedvből, hanem tartozó kötelességem szerént beszéllem. Nem illene a' Parlamentomnak ilyen félelmes körülállások között tsak egy nap is meg nem jelenni a' maga helyén.“ — Lord Carlisle azt vitatta, hogy hibáznak a' Ministerek, ha azt gondolják, hogy más nap még a' Parlamentomnak öszfegyülése előtt meg nem érkezhethet.

ne L. Withworthól a' tudósítás: melyre nézve nem kellene hétfüig félbe szakasztani az ülést, azért hogy ha a' tudósítás jókor elérkezik, a' felöl a' Parlamentom mingyár akkor tudósittathasson. — „Meg lehet (ugy mond Carlisle), hogy Withworth elküldetik Párisból; ezt a' mi Országglószékünk holnap megtudhatja, és hadizenetnek fogja tartani; nem kellene-e egy ilyen dolgot azonnal hírül adni a' Parlamentomnak? Mi módon eshetik meg ez, ha a' Parlamentom nem leszen a' maga helyén? Nékem úgy látfzik, hogy a' Parlamentom igen sokáig halogatta Ministereink foglatosságaitat vizsgálás alá venni.“ —

Eppen így beszélt Lord Darnley is. — „Igen sokáig néztük (ugy mond) halgatással Ministereinknek lépéseiket. Ennek a' halgatásnak tulajdonithatjuk még tsak azt a' gyalázatos és vakmerő bátorságot is, a' melly fzeréent valaki, a' Minister Hawkesbury kezeirását követvén, tegnapelőtt reggel a' költött békefféges tudósitással a' Polgármesterünket és kereskedőinket, úgy meg tsalhatta, 's megkárosithatta.“ — Végezetre voksolásra kerülvén a' dolog, a' Minister Pelham javaslása állott meg, hogy t. i. Majus 7-dikén és 8-dikán ne tartson ülést a' Parlamentom. Pelham mellett 29, ellene 8 voksok vóltak.

Az Alsó Házban Minister Addington adta elő ugyan ezen dolgot és ugyan ez nap (6-ikban), ilyen kifejezésekkel: — „Minekelötte annak projektálására, hogy ezen Ház a' jövő hétfüig ne tartson több ülést, le szállanék, illendőnek itélem, leg előbb is arra kérni engedelmet, hogy akkor rendkívül fontos tárgy felöl tudósithassam ezen Házat. Mostanában illendőnek tartom még em-

liteni, hogy a' Frantzia Követ Andreoffi passufft kért légyen töllünk, hogy annak azonnal hasznát vegye, mihelyest értesire esénd, hogy L. Withworth Frantzia országot oda hagyta. L. Withworthnak meg van parantsólva, hogy Párist bizonyos napon hagyja oda, ha addig a' Frantzia országlószék el nem fogadja a' hozzá küldetett utóbbi feltételeket. Mi nem vettünk a' L. Withworth eljövetele felől ezen szempillantatig leg kissebb hírt: hanem meglehetősen gyanithatjuk, hogy ezen orábau már oda hagyta Párist. Ezen Háznak nagy megelégedésére szolgálhat az, hogy ilyen nyilatkozatást tesztek előtte addig is, minekelőtte még a' Ház üléseinek a' jövő hétfüig való megszüntetése, meghatároztatna. Hogy magamat jobban ki nem magyarázom, mindenek illendőnek tarthatják. Üléseinknek a' jövő hétfüig való megszüntetéseket tanátslom."

Fox: — „Egedelmek kérek, hogy tanátsolhassam ezen Háznak, hogy holnap is gyülekezzék ölfize. Egy ily rottentő időpontban, midőn ezen országnak úgy szollván tsaknem egész jövőendő béli sorsa forog kérdésben, nem lehet eléggé sietni az ötlet illető tanátskozásokkal. A' leg kissebb halogatás menthetetlen lenne. Az a' nyilatkozatás, melyet Ministerünk ezen szempillantatban teve, fontosabb, hogy sem az idejénkoránt való figyelmetességre fel ne indithathatna bennünket. Megeshetik, hogy a' Követünk holnap haza érkezik, 's hát ekkor el nézheti ezen Ház békeféles türeffel, azt, hogy két hoszfú napok, a' mellyeknek minden minutái felette nagy következésiek lehetnek, el telhessenek, a' nélkül, hogy a' Parlamentom a' dolog' mivólta felől tudósittasson, &c.“

Minister Lord Hawkesbury: — „En lehetet.

lennek tartom azt, hogy a' Ministerek a' Lord Withworth hazaérkezése előtt, a' dolgoknak folyamatajokról hivatal szerént való nyilatkoztatást tehessenek. Az ő meg érkezése pedig még holnap lehetetlen. Minden körülállások szerént holnapután (vasárnap) várhatjuk ötet. Mi okunk volna tehát arra, hogy üléseinket hétfűig félbe ne szakasszunk? veszedelemnek tesszük - é kiez által magunkat? 's több efélék."

Grey; — „Olyanok a' körülállások, hogy nem kellettök egészzen Ministereink vélekedéseikhez kötnünk magunkat. Igen szükséges, hogy éppen a' Lord Withworth megérkezésekor is özfgyülekezve legyünk; hogy minden körülállásokat azonnal megfontolhassunk. Holnap tehát szükséges képpen ülést kell tartanunk. ~~Itt~~ semmi fontos újságunk nem érkezik, akkor el oszolhatunk hétfűig. Azt igéré Ministerünk, hogy megérkezvén L. Withworth, minden késedelem nélkül tudósíttatni fogna Hétfűn a' dolgokról a' Parlamentom. Minden késedelem nélkül! jól értem ezen kifejezést. Fajdalom! hogy igen is későn esik a' hazára nézve. Azt mondja a' Minister, hogy L. Withworth rendelést vett Párisnak oda hagyására: de nem mondja, hogy melyik nap. Meg lehet tehát ma is. Kötelességünkben áll e' szerént, hogy helyünkről, nem egy napig, de egy óráig is el ne mozduljunk, &c."

Igy folyt ez a' vetélkedés egész 7-dikre viradó éjjel majd reggeli 8 óráig, annyira, hogy a' tagok néki hevesűlvén, némelyek még azt is projektálták, hogy helyben-ülve várják 'el a' L. Withworth hazaérkezését. Igy vélekedett a' több közt Withbread. — „Azt mondá (úgy mond) egy -

gyik társunk, hogy szomba napon szokásunk ellen gyülelt tartani, tsak azért, hogy G. Andreoffi valamely kezplödés miatt passuft kivánt, illetlen lenne. Én másképpen itélek; és azt tartom, hogy éppen ez a' körülállás indithat arra, hogy ülésünket félbe ne szakaszszuk." — *Witbread* tovább is folytatta volna szavait; hanem olyan formálog kezdte magát ki fejezni, hogy a' perioduft a' közepin kéntelenített értelem nélkül félbe szakasztani, minthogy *Carréw* nevü tag felkiáltván, azt kivánta a' Ház Orátorától, hogy szakasztassa félbe a' beszéletét, minthogy külömben könnyen kedvetlenségek következhetnének belöle. — Az Orátor nem ültette le ugyan a' beszéllöket: hanem a' halgatók, a' kik nem tagjai a' Parlamentomnak, tsakugyan kiküldettek, melly után az indulatos vetélkedés tovább folytatódott. — Végezetre itt is a' lett a' voksok többsége által a' határozás, a' mi a' Felső Házban, hogy Hétfüg (Május' 9-dikéig) ne tartson ülést a' Parlamentom.

Ezen parlamentális vetélkedésekböl láthatni, mi némü bizontalankodások között kellett a' Londoni publikumnak néhány hetekig küszködni, midön magok a' Ministerek, kedről péntekre, péntekről hétfüre, és így tovább tovább biztatták, hogy hatsak némü némü nyilatkozatást is tehetnek a' Parlamentom előtt, a' nélkül, hogy, mint magok egész egyenességgel vallást tettek, szavaiknak állhattak volna. — Utolsó biztatásokat Május 9-dikére hétfü napra tették vala. Elérkezett végezetre ez is, még pedig a' várt nyilatkoztatás nélkül — mint a' következő levélből látni lehet: —

L o n d o n Május 10-kén. A' Felső és Alsó Ház üléseit ilyen szavakkal kezdék ismét el tegnáp

két napi nyugvás után Pelham és Addington Ministerek: — „Jelentettem vala (így szoll Pelham) a' Felső Ház tagjainak a' múlt pénteken, hogy ma egy Királyi követtséggel fogok előttetek megjelenni, a' melly a' Frantzia Respublikával való alkudozásokat fogja illetni. L. Withworth, mint pénteken mondám, olyan parantsolatot vett vala, hogy bizonyos napon, ha addig kedvező választ nem találna venni, Párist hagyja oda. Gen. Andreossi kikérte a' passulját, és minthogy mi az alatt semmi tudósítást nem vettünk: úgy vélekedtünk, hogy L. Withworthnak Párist kedden vagy szeredán oda kellett hagyni, és szombaton vagy vasárnap Londonba kellene jutni. Azonközben a' Frantzia országlófizék, midőn L. Withworth már éppen indulni akart volna, még egy jelentést küldött hozzá, mellyet ezen Lord a' Király Ministereiivel közleni jónak találván, eltökéllette magában, hogy az erre kívántató választ Londonból, még Parisban várja el. Az ő Felsége, Ministerjei, a' Frantzia Országlófizéknek még ezen utolsó feltételeit sem találják olyanoknak lenni, hogy a' Parlamentom eleibe terjeszthessék: melyre nevezve még most is további időhalasztást kívánnak tudni illik addig, míg Párisból az utolsó válasz meg érkezik, &c.

„Jelentettem vala (így szollott ugyan ekkor Addington az Alsó Házban) a' múlt pénteken, hogy a' mai napon egy Királyi követtséget hozhatok ezen Ház eleibe. Elő adtam vala akkor a' környülállásokat is, a' mellyeken ezen bizakodásomat fundáltam. Uj környülállások, mellyeket a' Ministerek és L. Withworth előre el nem láthattak, akkor megakadályoztatták ezen Követnek Párisból való indulását, Szeredán el kell

dölni vagy jobbra vagy balra az alkudozásoknak: ehhez képpelt bizonyosítá tehetem ezen alkalmatossággal a' Parlamentom tagjait, hogy kevés napok alatt meg fogok egy Királyi követtséggel közöttök jelenni."

Frantzia Respublika.

Páris, Majus' 13-dikán. A' múlt kedden (10-dikben) délutánni két orakor (ezek olvastatnak szórol-szóra a' Gazette de France nevű Párisi újságban) egy jelentést adott által a' mi külső dolgokra ügyelő Minislerünknek az Anglus Követ, a' mellyel, mint a' mi utolsó feltételeinkre való válaszfal, az az előtt való napon érkezett egy Kurir hozzá Londonból. Mint mondják, 36 órák engedettek vala ezen alkalmatossággal a' Követnek, hogy a' jelentésnek általadása után, ha addig jó választ nem kaphatna, Párist ide hagyja. Beszéllik, hogy kezébe vévén az Első Konzul ezen utolsó jelentést azt mondotta volna, hogy egymással ellenkező feltételek találhatnának benne, és hogy ő egy ilyen jelentésre való válaszfalal, nem szeskedhetne; melyre nézve annyi időt fogna fordítani réa, a' mennyi kívántatna. Végezetre — tegnap, 12-dikben, estvéli 10 óra tájban, az Anglus Követ Páris várossát ide hagyá."

Vagy két Párisi, ugyantsak Majus' 13-dikán költ magános levelekben, ilyen fontos kifejezéseket olvasunk: — „

„Az Angliai ultimatumnak foglalalatját olyanak mondják lenni, hogy az Első Konzul azt, a' Frantzia nemzet javának és betsületének megsértése nélkül el nem fogadhatja. Az alkudozásoknak hét hónapokig való nyujtások által, a' mi Országglózfékünk nem keveset nyert. Kereskedőink

nagy részint bátorságos helyekre vitethették az alatt hajóikat; a' hadakozáshoz hozzá készülhetünk; seregeink hadi lábra állittathattak; és Ország lófzékünk időt nyert arra, hogy a' véle harátságos Hatalmasságokkal egygyet értsen.

„Tegnap estve pontban 10 órákor ide hagyta bennünket az Anglus Követ. Rettenetes hír ez az emberi nemzetre nézve! Az ólta csak a' hadakozás ábrázatja, egy rettenetes hadakozás ábrázatja, forog szemeink előtt. Egész városunkat leirhatatlan szontyolodottság, és sükethalgatás fogta el. — A' Bonaparte nagy talentomainak azonközben, a' ki a' rövid ideig tartott békekésség nyugodalmat, a' mesterségeknak és tudományoknak palléroztatásokra, a' mezei munkának és fabrikáknak tökéletesítettésekre fordította, ismét széles mozejek fog nyílni, ha a' szerentse szolgál, az új ditsőségre.

Páris, Majus 14 dikén. A' ma kijött Moniteurben, a' hivatal szerént való Ujságban, ezek olvallatnak: —

„Az Anglus Követ Tsötörtökön éjjel ide hagyta Páriszt. Ma, rendkívül való jelentést fog az Országlófzék, a' Szenatusban, a' Törvényhozó Gyűlésben, és Tribunátusban tétetni: de nem közönségesen (az az, hogy csak a' tagok lehessenek jelen), azért, mivelhogy az Országlófzék, sem kihirdettetni, sem kinyomtattatni nem akár semmit, addig, míg a' Respublika Követjének Calaisba lett megérkezéséről, vagy pedig arról nem tudósittatik, hogy a' Britanniai Minisztérium miként alkalmaztatta légyen magát.“

A' Frantzia tengerpartok körül találtató, Noirmoutier, Isle-Dieu, Belle-Isle nevü, 's több izige-

tekre, számos fegyveresek szállittatnak által siettséggel, és a' battériákba hordják az ágyukat. — Summásan ezeket erősfítik az Angliai Ministerium rétzéről a' Frantzia országlólszék' eleibe terjesztett utólsó feltételeknek lenni: — „Frantzia ország mondjon le Louisianának és Floridának elfoglalásáról; tegyen ígéretet, hogy a' Napkeleti és Napnyugoti Indiákra, nem fog több fegyveres népet küldeni; Elba szigetét vizsgálja adja a' Hetruriai Királynak; magát a' Batava Respublikának dolgaiba nem avatja, &c. Mondják, hogy Piemont eránt is fordúlna a' többek között egy tzikkkel elő. — Az Első Konzúl az Amiensi Kötés betöltésének emlégetésével felel ezen nevezetes kívánságokra.

Brüszszel Majus' 12-dikén. Gen. Beliard sietve Párisba hivattaték innét. Azt mondják, hogy az Angliával való új hadakozásban ő is egy leszen a' főbb vezérek között. A' Douaiban és Luxemburgban lévő ágyukat nagy részint Klivia és Nimwegen felé takarítják. Azok a' Frantzia osztályok, a' mellyek az ő Belgium és Hollandia felé folytatott útjokban az ország' belső részein itt-ott néhány napokig megállapodtak vala, parantsolatot vevének, hogy kettőzött lépéssel siessenek a' ki rendelt helyek felé. — Azok az Anglus familiák, a' mellyek olyan tzélozással gyültek vala sokan ide, hogy a' nyarat itt töltsék el, és az Első Konzúl tilzeteletére tétetendő innepléseknek is szemlélői legyenek, két napok alatt mind a' Calaisi kikötőhelybe termettek, hogy hazájokba által evezzenek. — Innét Calaiából írják, hogy a' Kanálismentében lévő minden kikötőhelyeinknek torkaikat úgy bezárták hirtelenséggel az Anglus Fregátok, hogy egy hajó sem mérészel azokból kivezni. —

Seelandiában már égő kanotzokkal mennek a' Frantzia pattantyusok a' vigyázóhelyekre.

Olafz Ország.

Az Olafz Respublika, Canova nevű híres képfaragóra bízta, hogy egy olyan állóképet készítessen, a' mely az Első Konzúlt, mint békélfégszerző Márs-iflent úgy ábrázolja le.

Nápolyból írják, hogy éppen akkor, midőn a' Maltha szigetének általvételére rendeltetett 2000 Nápolyi fegyveres seregnek még hátra lévő része, oda által evezni akart volna, ezen seregnek azon részét is visszafra szállították légyen az Anglusok Nápolyba, a' mely már jó ideje, hogy azon szigeten tartózkodott. — Ez is azt bizonyítja, hogy az Anglusok és Frantziák között való új hadakozásnak, Maltha lett légyen egygyik nevezetes oka. —

Valli nevű Mántuai híres orvos Doktor, Egyiptomba utazott el, hogy a' pestis természetét's az ellene szolgáló orvosi szereket, annál jobban ki tanulhassa.

A' Velentzei Prokurátorok ennekelőtte szóval szokták vólt a' pereket folytatni, mellyből a' következett, hogy gyakrabban a' leg jobb nyelvű vólt a' nyertes. Az egyformaság és jobb rend kívánta, hogy már most ott is a' több Auszriai tartományokban szokott irás béli perlekedés módja állítottjon fel: melly ugyan meg lehet hogy azt fogja okozni, hogy ennekutánna nem fog Velentze annyi ékes beszédű Orátorokat mutatni, hanem elég az, ha az igazság kiszolgáltatásának útja nem veszt, sőt nyerni fog véle.

A' Velentzei kereskedésnek régi virágzó álla-

potjára leendő vizfszaállittatása végett, az oda való régi Bankó ismét fel fog állittatni.

Török Birodalom.

Konstantzinápoly, April. 30-dikán. A' Frantzia és Anglus Országlószékektől a' Porta eleibe terjesztetett külömbkülömb feltételekre, 's meg arra nézve is, hogy a' Frantzia Követ a' maga Országlószékének nevében tudni kívánnya, hogy a' Porta miként fogná magát az új hadakozásnak ideje alatt alkalmaztatni: igen nagy Konferentzia tartatott itt 22-dikben, a' mellyen maga a' Császár is jelen volt; hanem, hogy mi végeztetett benne, nem tudatik. — A' Frantzia Követ azonközben arra kezdette mostanság leg nagyobb szorgalmatosságát fordítani, hogy a' magával ide hozott Frantzia kereskedő Agenseket, a' külömbkülömb Török kereskedő városokba, még a' háborunak elkezdődése előtt, széljel küldözhesse.

Az Arabiái rebellis Abdul-Wechab szerentsés lépései olyan nagy félelmet okoztak itt Konstantzinápolyban, hogy a' Diván azt tanátsolta, mint hallatik, a' Császárnak, hogy menne által maga Asiába, és a' régi Szultánok' példáját követvén, személyes jelenléte által buzdítsa a' maga igaz Mohamed hitű fegyveres seregeit, a' hűség-re és bátorságra.

Ugy inútatták vala a' napokban magokat a' környülállások, mintha a' Porta és az Orosz Udvar között némünémű új vetelkedés kezdene folyni: hanem már mindenek eligazítva vannak, minekelötte még a' dolog a' publikum fülébe érkehetett volna. Ilyenformálog beszéllik elő a' fenn forgott tárgy' okát: — „

„A' Persák két elztendőktől fogva gyakran

be tsaptak a' Török határokra. A' Porta jelentést tétetett az Ispahani udvarnál: hanem a' Persa uralkodó, a' helyett, hogy a' Porta panaszát meghalgatta volna, maga kezdett ez ellen olyan indulatosan panaszkodni, hogy tsaknem nyilvánosságos háborúra került közöttök a' panaszokodás. A' Persa udvar a' Petersburgi udvarhoz folyamodván, ez akkor a' dolgot eltsendesítette. Hanem, tsakugyan fenn maradt titokban az ellenségeskedésnek fűtőlő taploja, sőt nem régiben, egy újabb szikra kapott belé. A' Porta t. i. azt mondja, hogy az ő tartományaiban a' Persák táplálnák a' rébelió tüzet, 's hogy az Abdul-Wecháb feltámadása is az ő munkájok volna; melyre nézve egy új, még pedig a' hadhirdetéstől keveset különböző jelentést küldött az Ispahani udvarhoz; e' pedig ismét a' Petersburgi udvarhoz folyamodott, a' mely is, mint annak szövetségessé, szükségesképpen szót tett mellette a' Portánál. Innét vette vala a' Porta és Pétersburgi udvar között való kevés hidegség a' napokban a' maga eredetét. Attól félték a' Konstantinápoly béliek, hogy ha a' Törökök és Persák hadakozást találnának kezdeni, a' Pétersburgi udvar ezeket segiteni fogná."

* * *

T. Budai Ferentz úr' Sírhalmánál.
 Köszönjük, Boldogútt! példátlan Munkádat, *)
 Mellyel fényesbítni akarád Hazádat.
 Szomorún vádoljuk a' fekete halált,
 Melly nemes pályádnak legdivatján talált,
 'S melly, midőn általa' Árpád' Nemzetének
 Sírba dültt Nagygyai életre jövének,
 'S midőn elméd nekik nevet 's laurust ofzta, —
 Téged az éltető szellőtől megfoszta.
 De türed el e' tsapást, ditsőültt Hazáti!

Él még érdemidnek egy tudós Atyafi,
 Ki, midőn, a' Görög 's Római Nagyokat
 Leirván, mustránkká tsinálja azokat,
 Szentebb tüztől égvén felhozza a' fedett
 Sírból Magyarinkat, 's általok Tégedet.
 Majd mikor fijaink rólok emlékeznek,
 Téged Testvéreddel hálálva neveznek.
 Már is ditsekednek Debretzen' hantjai,
 Hogy itt nyugszik a' mást éltető Budai.
 En is megnyugtató örömmel telek el,
 Hogy lantom illy betses nevekről énekel;
 'S midőn laurult füzök hív Tanítóimra, **)
 Edesen elzmelek bimbós napjainra.

*) Megbóldogútt T. T. Budai Ferentz Ur,
 a' régi Magyar Nagy embereknek életét és
 tetteit leírta Abczerint azon könyvében, mel-
 lyet a' Kölikából hirtelen történt halála mi-
 att ki nem adhatván, Tudós testvére T. T.
 Budai Esaias Ur, a' Historiának és Literatu-
 ranak Debretzenben Professora, fog a' tanúlt
 világgal ma holnap közleni. — Erre a' Mun-
 kára a' millyen nagy szükségünk volt, olyan
 nagy halával tartozunk mind a' megbóldo-
 gútt Szerzőnek, mind az azt világra bocsá-
 tandó Professor Urnak.

**) T. Budai Ferentz Ur volt a' Deák TUDO-
 mányokban, különösen pedig a' Magyar Tör-
 ténetekben meghálálhatatlan Tanítóm, kö-
 zönségesenn; valamint Prof. Budai Esai-
 ás Ur magánosan a' Poésisben. — Ezzel di-
 tsekedni Országosan is szerentsémnek tartom,
 Csokonai.

Harmadzori Híradás.

Baró Ghilányi János Eö Nagysága tud-
 tára adni kívánnya a' Nemes Publikumnak, hogy

maga 70 vagy 80 darabból álló igen szép ménesét, e' folyó esztendőben, a' jövő Junius 26 dik napján, Tekint. Szala Vármegyének S ü m e g h nevezetű mező vároffában, kótya vetye által, kézf pénz fizetésért a' többet ígérőknek, öfzveséggel, vagy darabonként áruba botsátani, 's el adni füzandékozik.

Az ezen ménesben találtató 40 vagy több anya kantzák, a' leg nemesebb 's hiresebb Magyar és Erdély Orfzági ménesekből, darabonként válogatva, fok munkával, fáradsággal és költséggel fzedettek öfzve. Ezeken kívül fok szép, Normanniai, Erdély Orfzági, Meklenburgiai, Limosinai és Angliai kantza - paripák vannak ezen ménesben, a' mellyeket a' mint gondolni lehet, fok fáradsággal és költséggel fzedetetett a' fent nevezett Báró Ur öfzve. Továbbá azt is jelenteni kívánnya, hogy azon hires, és tsaknem közönséggessen esméretes, originalis H i d e r a l l i nevezetű setétpéj, 15 $\frac{1}{2}$ markos, homlokán fejer tsillagos, és fejer lábú ménló, mellyet Anglus General Baró H o m p e f c h Cs. K. Generál Gróf F e k e t e E ö Nagyságának Angliából küldött vala, ezen eladandó ménesnek nem kevés dífzére fzolgal. — E' mellett két szép Hannoverai fzaralmazású, fzeg sárga, egyenlő jegyü, kotsiba is fogható, és egy Spanyol eredetü almás fzurke ménlovak találatnak ezen ménesben. — A' többi része igen szép négy, három, és két esztendős mén és kantza tsikókból áll. Rövideden azt lehet ezen ménes felöl mondani, hogy az, minden lóhoz értőnek, a' ki azt meg látja, tettzeni fog.

Végtére, fok szép lófzerfzám és kotsik fognak azon alkalmatossággal, a' többet ígérőknek kézf pénz fizetés mellett el adatui.